

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqv̄et E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 10. de Passione Christi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

ad *Gloria*, considera Christum natum: ad *Dominus vobiscum*,
Magorum adorationem: ad Euangelium & Symbolum, Chri-
sti predicationem: ad *Dominus vobiscum*, miracula Christi: ad
Offertorium, Christi oblationem; & tu te pariter offer: ad *Oratio*
fratres, quomodo mortē suam aperuerit discipulis: ad prefatio-
nem, ingressum in Ierusalem: ad Canonem, orationem in hor-
to, tormenta, & bajulationem crucis: ad elevationem Hostiæ,
Christi crucis exaltationem: ad calicem, effusionem sanguinis
depositio Hostiæ, & calicis, depositionem de cruce notat: *me-*
mento, descensum in limbum. hic pro mortuis ora, & velim
moriturus proposita renova: ad *Pater noster*, considera dolorem
& orationem B. Virginis stantis iuxta crucem: ad *agnus Dei*,
communione, Christi sepulturam: ad cætera, resurrectionem,
apparitiones: atque ad extremam benedictionem, ascen-
sionem. Post singula gratias age, & dic Credo tibi, & in respice
& toto corde te diligo Deus meus & omnia.

Dignatus es, ut supr. pag. 10.

JACVLATORIE.

- Deut. 4. **N**on est alia natio tam grandis, qua habeat Deos appropin-
quantes sibi, sicut Deus noster adest cunctis observationibus nostris.
- Psal. 100. **M**emoriam fecit mirabilium suorum, misericors & misericors Do-
minus; escam dedit timentibus se.
- Isaia 66. **Q**uis audivit unquam tale, & quis vidit huic simile?
Ecclesia. **O** sacrum convivium, in quo Christus suscipitur, recollitur memoria
passionis ejus, mens impletur gratia, & futura gloria nobis parata
datur!
- Zach. 9. **Q**uid est bonum ejus, & quid pulcrum ejus, nisi frumentum de
horum, & vinum germinans virgines?

CAPVT X.

*Peregrinatio cum Christo patiente, sive exerci-
tium de Passione Domini: quo ad amoris affe-
ctum homo disponitur.*

- Psal. 100. **A**NIMA. O benignissime IESU, Salvator mi, & de-
siderium animæ meæ! O qualem mihi memo-
riam fecisti mirabilium tuorum, misericors & misere-
tor Domine, amoris inquam & charitatis tuæ immen-
sæ & ineffabilis erga me! O quàm mirabilis facta est
Abacuc. 3. scientia tua ex me! Confortata est, & non potero ad
can.

eam. Audivi, ecce, Domine, auditum tuum, & timui; & consideravi opera tua hæc, & expavi: mirabilia, inquam, opera tua, & anima mea cognoscet nimis; mirabilia prodigia quæ posuisti super terram, mirabilia testimonia tua, testimonia magnitudinis amoris tui. ideo desiderat hæc scrutari anima mea. Scrutetur alius mirabilia majestatis tuæ, & videat ne opprimatur à gloriâ, mihi verò da, ut affectu magno scruter & amplectar opprobria & dolores tuos, neque enim cupio quicquam scire nisi IESVM meum, & hunc crucifixum, aut in me fieri quàm beneplacitum tuum.

CHRISTVS. Pone me, fili mi, ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, & recordare paupertatis meæ, absinthii & fellis, & laborum & dolorum quos suscepi infinitâ charitate, velut pro te solo.

ANIMA. Pro me, tu Deus meus, Deus meus! Credo Domine, & in te spero, & toto corde te diligo. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, & charitatis tuæ quam sic commendasti nobis. O quàm fortis est ut mors dilectio tua, quàm dura sicut infernus æmulatio! Lampades ejus lampades ignis atque flammaram. aquæ multæ tribulationum non potuerunt tuam, ô IESV, extinguere erga me charitatem, nec flumina peccatorum meorum obruent illam. & poteritne fieri ut aliquando tui me capiat oblivio, qui in splendoribus Sanctorum in gloriâ tuâ æternâ recordatus es nominis mei, cùm mei ipse immemor essem, & vocasti me nomine meo, tu qui es spes mea, salus mea, & vita mea? *Aspira, ut sup. pag. 7. Hæcine firmâ fide, ibid.*

Videte, & audite omnes, & enarrabo vobis qui timetis Deum, quanta fecerit animæ meæ: venite & audite opera Domini, quæ posuit prodigia super terram. Surgam, & circuibo civitatem, per vicos & plateas, & legam vestigia pedum tuorum: & deosculabor, & quoad potero lacrymis meis rigabo, & complectar te

deside-

desiderium collium æternorum. Ecce à summo celo est egressio tua, ut me ovem perditam quæreres, & occursum meum erit usque ad summum eius; sequar te quocumque ieris, cum mihi dignatus fueris dicere mihi tu infinitam misericordiam tuam, Veni, & sequere me.

Hæcme vera, ut sup. pag. 7.

De institutione Ven. Eucharistia.

Cant. 2. CHRISTVS. Surge, propera, amica mea, speciosa mea, & veni, columba mea in foraminibus petrae, & cavernam maceræ, vide ut dereliquerim pro te domum Patris mei, & factus sim pro te sicut colonus in terra viator declinans ad manendum.

Jerem. 14.

ANIMA. O utinam, o utinam magnificasses, Domine, facere nobiscum Pastor animarum nostrarum, & non derelinqueres nos in hac vastâ solitudine.

Ioan. 14.

Matth. 28.

Matth. 13.

CHRISTVS. Non vos reliqui orphanos: dixi vobis Vado & venio ad vos; & ecce ego vobiscum esse volo in Eucharistia usque ad consummationem sæculi. cumque triennio toto ego Unigenitus in sinu Patris circumsissem abscondita à constitutione mundi, cum pertransissem bene faciendo, & sanando omnes, potens opere & sermone, & viderem tempus esse ut revertens ad Patrem; tibi dedi corpus & sanguinem in cibum & potum, ut epulareris in conspectu meo semper & memoriale esset tibi mortis & passionis meæ, immo ut tecum essem omnibus diebus. *Hic fidei affectui vel amoris indulge, vel dic Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

Psal. 25.

ANIMA. O qualem posuisti in conspectu meo misericordiam adversus eos qui tribulant me!

Psal. 77.

Isaie 25.

Psal. 70.

CHRISTVS. Et hanc paravi, & feci convivium parvulorum, convivium vindemiæ omnibus populis, & panem cæli dedi, & panem Angelorum, cum dixerint inimici mei, & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes, Deus dereliquit eum, persequimini & comprehendite eum: cum moreretur

mihî pararent, ego arborem vitæ illis & tibi nomina-
 tim dedi. Credis hoc? & cùm venissem, ô filia Sion,
 Rex tuus tibi justus & Salvator, ipse pauper, & ascen-
 dens super asinam & pullum filium asinæ, dixisti, Ven-
 nite (ut fratres Ioseph) venite, occidamus eum. Ecce ut
 filios enutrivî carne & sanguine meo, ipsi autem spre-
 verunt me: ego verò iis dixi, Venite jam, & comedite
 panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis: &
 vivite, & quare moriemini domus Israël?

Zachar. 9.

Cant. 5.

Hac medi-
tatio est tra-
ctim legēda.

Hæcine vera, ut sup. pag. 7.

ANIMA. Obsupescite cali super hoc, & portæ ejus consola-
 mini vehementer. Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam
 in saculum misericordia ejus. Dicat nunc Israël, quoniam bo-
 nus, quoniam in saculum misericordia ejus. Dicite Deo quàm
 terribilia sunt opera tua, Domine, in multitudine virtutis tua
 mentientur tibi inimici tui. O verè misericors & miserator
 Dominus, patiens, & multùm misericors, Suavis Dominus uni-
 versis, & miserationis tuæ supra omnia opera tua. Quis sicut
 Dominus Deus noster, qui in altis habitat, & humilia respicit in
 celo & in terrâ? Confitebor tibi, Domine, quia terribiliter ma-
 gnificatus es, & mirabiliter ex immensâ charitate minoratus
 es propter me. Mirabilia opera tua, & anima mea cognoscet ni-
 mis. Credo, Domine, credo, adjuva incredulitatem meam: certè
 testimonia tua incredibilia facta sunt nimis propter immensam
 charitatem tuam, propter hanc enim fecisti hæc omnia pro me,
 velut si solus essem, & indignissima pati dignatus es. Non est alia
 natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantés sibi, sicut
 tu Deus ades cunctis obsecrationibus nostris. Multa enim fecisti
 tu, Domine, mirabilia tua, & cogitationibus tuis non est qui si-
 milis sit tibi.

Admiratio.

Jerem. 2.

Psalm. 117.

Latus, &

gratiarum

actio.

Psalm. 114.

Psalm. 111.

Psalm. 118.

Actus fidei.

Deut. 4.

Psalm. 39.

Propter hoc letatum est cor meum, & exultavit lingua mea,
 & caro mea requiescet in spe, quoniam in te eripiar à tentatio-
 ne hæc vel illâ N. & in Deo meo transgrediar murum imperfe-
 ctionum N. & tribulationum mearum. Prosequar inimicos
 meos, & comprehendam illos, & non convertar donec deficiant,
 quia tu es misericordia mea, & refugium meum, susceptor

Actus Spei.

Psalm. 25.

Psalm. 17.

Ibidem.

Psalm. 43.

meus,

- Actus Charitatis.* meus, & liberator meus. Tuus, tuus sum ego, opus manuum tuarum, tanto precio sanguinis tui emptus & redemptus. cuius ergo esse potero, amantissime IESV, nisi tuus? tu es enim fortitudo mea, & firmamentum meum, & refugium unicum meum: et diligo ex toto corde meo, & ex tota anima mea, atque ex totis viribus meis. O quam bonus Israël Deus his, qui recto sunt cordibus & diligentibus te! Potes hic affectum amoris proficere.
- Pfalm. 72.
Pfalm. 30. Quam magna multitudo dulcedinis tue, quam absconditissimis & diligentibus te! Potes hic affectum amoris proficere.
- Isaia 5. CHRISTVS. Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda, iudicate inter me & vineam meam, quid est quod ultra debui facere vineae meae, & non feci? & quid tibi debui facere, & non feci?
- Pfalm. 4.
Pfalm. 91. ANIMA. Nihil, Domine, sed secundum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terrae, iustitia plena est dextera tua, quam magnificata sunt opera tua, Domine! nimis profunda sunt cogitationes tuae. Verè melior est misericordia tua super verba labia mea laudabunt te, sic benedicant te in vita mea, & in nomine tuo levabo manus meas: ecce enim iuravi, & statui corde iudicare iustitia tua. Tuus enim sum ego, tuus sum ego, fac me fac, quoniam mandata tua exquisivi. Fac de me secundum divinum beneplacitum tuum in tempore & in aeternitate, paratum cor meum, Deus, paratum cor meum, etiam animam meam ponere pro te per gratiam tuam & pro fratribus meis, & tecum opprobrium & miseriam expectare & amplecti: ut cognoscant omnes & diligant te, & audiant vocem tuam, & Postquam bone, qui animam tuam posuisti pro ovibus tuis, & peccatoribus, quorum primus ego sum. Erravi enim sicut ovis qui perit: sed quaesisti servum tuum, & portasti sic in humeris tuis, & quomodo unquam oblivisci poteris tanti amoris: & dignationis tuae. Quomodo tu illius erga me oblivisci poteris? & despicere & projicere me à facie tua? In te Domine speravi, non confundar in aeternum. Amen.

De Oratione Christi in horto.

ANIMA. Egrediar nunc, ibi plorans & silentio comitabor IESVM in hortum olivarum, quia misericordia Domini plena est terra: quid dico hortum olivarum? in montem myrrhæ & collem thuris.

CHRISTVS. Sic quidem fuit mihi, sed messui myrrham meam cum aromatibus meis, & torcular calcavi *Cant. 5.*
 solus & expressi misericordiam tibi in iustitia mea; cor *Psal. 34.*
 meum conturbatum fuit in me, & formido mortis cecidit super me; repleta est malis anima mea; & vita mea *Psal. 87.*
 inferno appropinqua vit. Oravi itaque ad Patrem pronus in terrâ, & humiliavi animam meam pro eo, quod se homo exaltârat, & dixi tactus dolore intrinsecus, Pater, si fieri potest, transeat à me calix iste; verumtamen *Matth. 26.*
 non sicut ego volo, sed sicut tu. Sustinui verò tunc qui *Psal. 68.*
 simul contristaretur, & non fuit, qui consolaretur, & non inveni: nec poterant Discipuli vel unâ horâ vigilare mecum. lacrymæ meæ erant in maxillis meis, & super unoquoque, ut in Ioseph figuratum fuerat, solus *Gen. 37.*
 ploravi super interfectos populi mei, & super te N. nominatim, quia fera pessima devoraverat te fili mi, & inhiabat infernus aperiens os suum ex tunc, uti & modo ut absorberet te æternùm. *Credo Domine, & in te spero, & toto corde te diligo.*

Hæcine vera, ut sup. p. 7. vel Fidem exerce.

ANIMA. Verè languores nostros tulisti, bone IESV, & dolores nostros portasti, ô Redemptor animarum nostrarum. Accedam igitur cum fiducia ad thronum gratiæ, ut misericordiam consequar & inveniam gratiam in oculis tuis. O quàm amarum calicem, quam amarum cuius fax non est exinanita, tibi propinârunt peccata nostra!

CHRISTVS. Et ego tamen eum utrâque manu accepi de manu Patris mei, & desiderio desideravi bibere illum ut solarem te & sanarem, atque eum haberem ego
 verus

3. Reg. 4.
Offer te Deo
ui IESVS.

Psalm. 22.

Contempla-
re IESVM
orantem.

Patientia
IESV.

Psalm. 18.

Psalm. 40.

verus Salomon, & pacificus Rex sapientiam multam nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam quæ est in littore maris; omnem arenam, id est peccata mundi, in corde meo & dolore meo expiavi, & ideo sicut aqua effusus sum, & dispersa sunt omnia ossa mea, & factum est cor meum tanquam cera liquecens in medio ventris mei, aruit tanquam testa virtus mea.

ANIMA. O gaudium Angelorum! ô abyssus dolorum! & potest fieri, ut dicas adhuc, delicias tibi esse cum filiis hominum, qui tales contra te scripserunt amaritudines? Video madere terram, quæ male dicta fuerat cum esset primus Adam in horto voluptatis, & rubere video sanguine unigeniti filii Dei in horto olivarum & doloris. Hic perge in amoris affectu & gratitudinis & compassionis.

CHRISTVS. Terra, ne operias sanguinem meum, sed mi Pater vox sanguinis mei clamet ad te. Pater misericordiarum, de terrâ pro ovibus meis, & pro hoc N. qui hæc legit, pro quo te cum lacrymis oravi, & exauditus sum scio pro reverentiâ meâ, ac consolatus me es per Angelum tuum, cuius solatium minoratus non respui, ut docerem te, fili mi vias meas, vias humilitatis, patientiæ & charitatis. Post hæc verò, ut cognosceret mundus, quia diligo Patrem, & sicut mandatum dederat mihi Pater, sic facerem, dixi discipulis, Surgite, eamus hinc; & exultavi ut gigas ad currendam viam, ac Iudæ osculum alteri Achitophel non negavi: & postquam Malcho persecutori aurem ac cæteris quali exitum animæ verbo vitam reddidissem, spectantibus infinitis propè Angelorum legionibus tradidi pro te exitum vitæ charitate in mortem animam meam; & homo peccatoris meæ, qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

ANIMA. Et ego non me tradam tibi, cuius totominibus totus, totus sum? an resistam ultra tibi, & osculo tradam te concupiscentiis meis hostibus, tuis & meæ

meis, tantâ benignitate & beneficijs præventus! O ardentissima charitas! ô quàm suaviter uris! quàm fortiter trahis nos in funiculis Adæ & charitatis! *Obstupefite*, &c. ut suprâ. Compassionem, contritionem hîc perge si voles exercere aut Amorem.

De Christi ad Annam deductione.

ANIMA. Iam verò quò te clementissime IESU duxerunt & reduxerunt peccata mea Messiam suum, expectationem; & Regem sæculorum, desiderium collium æternorum, te Principem pacis, Pontificem innocentem, sanctum & impollutum Agnum absque macula? Quo te duxerunt vel traxerunt potius?

CHRISTVS. Ad Annam primùm, atque ibi steti velut reus, Deus tuus, & Dominus & Pater tuus, ut tu ab æternis supplicijs liberareris: steti, ut sedere possis cum principibus populi mei: & dedi percutienti me maxillam, & saturatus sum opprobrijs, ut satiareris cum apparebit tibi gloria mea, & inebriareris ab ubertate domus meæ. *Adspira*, ut sup. p. 8. *Hæcine firmâ*, &c.

*O quàm be-
nignus est
IESVS.*

Thren. 5.

ANIMA. O agne mitissime, jam scimus cujus spiritus esse debeamus. Elias Propheta tuus ignem de cælo descendere fecit, ut perderet adversarios suos: quod etiam Discipuli tui antea fieri justum putarunt: sed necdum perfectè à te didicerant, mites esse, & humiles corde. O quàm suavis est, Domine, spiritus tuus! non reddit pro bono malum, sed vincit in bono malum; sapientiam non vincit malitia. In te Deo meo salutare meum, & gloria mea, Deus auxilii mei, & spes mea in Deo est.

*4 Reg. 7.
Mansuetudo.
IESU.
Matt. 11.*

Psalm. 61.

CHRISTVS. Disce igitur, fili, cum sis pulvis & cinis non verbo moveri, non maledicere cum malediceris, cum pateris non comminari, quando opprobrium operavit & expectavit cor meum & miseriam. Quid retribuies mihi pro his qui vix moneri potes, qui me, id est, præcepta majorum ac mea, trahis ad iudices, &

*Humilitatē
Christus nobis
commemorat.*

Kkk

exa-

Num. 16.
4. Reg. 2.

examinas ad mundi leges, & tribunalia propriæ exi-
mationis? Poteram verbo ulcisci, & delere ob hoc fa-
cinus uniuersum orbem: vel, sicut Moyfes, efficere ut
terra dehisceret; vel, sicut Eliazus, ut omnes discerpe-
rentur; sed ego cum gaudio sustinui amore tui, meque
Deo Patri meo insuper ad omnia tormenta obruli; ac
desiderio desideravi indui confusione sicut diploide,
& tunc, fili mi, velles ultra honorificè tractari, haberi,
amari, privilegia vindicare.

Isaia 53.

ANIMA. Omnes nos quasi oves erravimus, & unus-
quisque in viam suam declinavit, & posuit in te Do-
minus iniquitatem omnium nostrum, serorum im-
delium in filium, in quo sibi benè complacuit. Com-
passionis, Amoris, & Gracitudinis affectum prosequi-
re. *Obstupefcite, &c.*

*De CHRISTI apud Caipham accusatione,
& illusione.*

ANIMA. Video, video, & exitus aquarum deduxerunt
oculi mei, etenim rursus tractum an ductum
cerno, ab Anna ad Caipham Principem Sacerdotum
an forsitan, quia habebat legem, quia prophetavit?
Pontifex anni illius benignius exciperet te Salvatore
meum?

3. Reg. 21.
Psal. 108.

Psal. 37.

CHRISTVS. Immò ipsi cum majoribus circumde-
derunt me sicut apes, exarserunt sicut ignis in spinis,
velut olim Naboth falsi testes, ita me circumvenere-
nt. Os peccatoris, & os dolosi super me apertum est; locu-
ti sunt adversum me linguâ dolosâ, & sermonibus cogi-
tati sunt circumdederunt me. Ego verò factus sum tamquam
homo non audiens, & non habens in ore suo redarge-
tiones.

ANIMA. Vbi sumus nos filij Adæ, tam promptè
declinandum os nostrum in verba malitiæ, ad excu-
sandas excusationes in peccatis, ut decipiamus ipsi
vanitate in idipsum? Nihilne, Domine, excusa-
tiones
utique;

atque; quia te accusabant peccata mea. Eheu! quam verè prædixit Propheta tuus, Ego redemi eos, & ipsi locuti sunt contra me mendacia! *Credo tibi, ut sup. pag. 7.* *Osea 7.*

CHRISTVS. Immò verò qui tenebant me, expuerunt in faciem meam, & velaverunt eam. *Matt. 26.*
Luc. 22.

ANIMA. In tuam faciem, in quam desiderant Angeli prospicere, quam exquirunt omnes animæ sponsæ tuæ, quam ubi ostenderis mihi, beata & salva ero. Audio enim dicentem: Ostende faciem tuam, & salvi erimus. *1. Pet. 1.*
Ps. 79.

CHRISTVS. Alij autem mihi Regi immortalis coram curia mea assistente & spectante palmas dederunt, & ut Sampsoni Philistiim mihi illusere. Ego verò corpus meum dedi percutientibus, neque faciem meam averti ab increpantibus & cõspuentibus in me, ut tu me imitareris & amares: & hoc negare mihi poteris, fili mi? *Resignationem exerce, ut sup. & Amorem.* Posthæc falsas attulerunt accusationes multas, & cùm defecissent scrutantes scrutinio, clamaverunt, Reus est mortis. Et hæc fuit mihi merces laborum meorū, qui veneram è throno regni mei, ex ardentissimo amore ut vitam haberet, & abundantius haberent oves quæ perierant domus Israël, & tu viveres & sincerè amares me. *Ind. 16.*
Isaia 50.

ANIMA. Hæccine vera sunt, Deus meus, Christe Jesu? eheu, eheu! laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo. O Domine, ante te est omne desiderium meum, & gemitus meus non est, non est à te absconditus. Utinam te numquam offendissem! utinam toto corde amassem te, qui sic me dilexisti! O quam video meritò, meritò exclamavit Propheta tuus, Domine Iesv: *Quis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui revelatū est? non est species tibi, neque decor. vidi- mus eum, & non erat ad spectus, & desideravimus eum despectū & novissimum virorum, virum dolorum, & scientē infirmitatem; & nos putavimus eū quasi leprosum, & percussū à Deo, & humiliatum. Tu autem vul-* *Ps. 60.*
Ps. 37.
Isaia 53.

kkk 2

neratus

neratus es propter iniquitates nostras, & attritus propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super te, & livore tuo sanati sumus. Sed num fortè solatio hîc fuerunt Discipuli, qui parati tecum fuerant in mortè ire?

Iob 19.

CHRISTVS. Imò abominati sunt me quondam consiliarij mei, & quem maximè diligebam, & cui claves regni mei dederam, ac principatum, aversatus est me; inquilini domus meæ sicut alienum habuerunt me, & quasi peregrinus fui in oculis eorum. Et tu post hæc rubesces etiam te profiteri Christianum; & pudebit non esse cum impudente impudentem?

Luc. 9.

Thren. 5.

ANIMA. Verè repletus es amaritudinibus, & inebriatus es absinthio, *Compassionem & gratitudinem excui,* vel dic: *Obstupefite,* &c.

De Christi apud Pilatum accusatione.

Pf. 63.

Pf. 108.

Pf. 37.

Thren. 3.

CHRISTVS. His omnibus satiari non poterat improbitas, sed adducunt me à Caiphâ in prætorium, & mox apud Pilatum exacerunt ut gladium linguarum suas, locuti sunt adversum me linguâ dolosâ, & sermonibus odij circumdederunt me, & expugnaverunt me gratis. Ego autem tamquam surdus non audiebam, & sicut mutus non aperiens os suum, atque inebriatus ad Herodem missus sum, & factus sum in derisum omni populo, canticum eorum totâ die.

Act. 10.

Marci 7.

Genes. 27.

ANIMA. Et nonne pertransisti, ô IESV, ô bonitas infinita; benefaciendo & sanando omnes? nonne tibi clamatum scio: Omnia benè fecit, cæcos fecit videre, & mutos loqui? In quo ergo accusare te poterant? Me Domine mi, me accusabant in te, tu innocens iacob es, sed manus, manus sunt Esau: posuit Pater in te iniquitates omnium nostrum: & ideò tanquam agnus non aperis os tuum, & indutus es sicut diploide confusione meâ. O Domine, quid retribuam tibi? doleo super te, doleo amantissime IESV.

Jerem. 27.

IESVS. Stabam ego coram Præsidente, ego stabam, sed debat ille; interrogabat, ego verò placidè respondebam.

bam. Clamabant illi ad quos veneram: invenimus hunc subvertentem gentem nostram, & prohibentem tributa dare Cæsari.

ANIMA. Hæccine sequuntur acclamationes illas: Benedictus qui venit in nomine Domini? sic te Dominum & Creatorem mundi, mundus honorat, & ego ab eo meliora sperabo? Dicebas Pilato superbè interroganti, an Rex esses. Regnum meum non est de hoc mundo, tamen te in hoc natum, & cùm omnis qui est in veritate audiat vocem tuam, absit ut ego te non audiam, absit, ut velim de hoc mundo esse regnum meum, aut quicquam ex eo concupiscam. Abrenuntio carni, mundo & diabolo, & adhæreo tibi, innocentissime Agne, quem cùm video tacere, etsi olim pro Magdalenâ & adulterâ loquerere, non declinabo ultra os meum in verba malitiæ ad excusandas excusationes in peccatis. *Contritionem vel Compassionem excita, ut sup.*

Ps. 140.

De illusionem apud Herodem.

IESVS. Cùm autem perstarent Sacerdotes accusantes me, & dicentes: Commovit populum incipiens à Galilæa, ut Herodi gratum fieret, missus sum vincetus & illusus ad illum concursu magno, insultatione & exprobratione summâ.

ANIMA. Hæccine pro me passus, & toties illusus? commovisti tu populum, princeps pacis? ita commovisti terram mentis meæ, & conturbasti eam, sana, obsecro, mi bone IESV, contritiones ejus, quia commota est. O quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ! ô quanta mutatio dexteræ excelsi! quando tu dignaris commovere cor nostrum. Sed quid Herodes, te viso, quod toties optârat, ô Sapientia æterna.

IESVS. Sperabat ille à me signum videre, sed silètio damnavi curiositatem ejus, & mundi Principibus non adulandum esse, docui te exemplo meo. Ille verò mihi

Kkk 3

illudit

illudit cum exercitu, & remisit ad Pilatum indutum veste albâ.

HOMO. O quàm diversum est iudicium mundi, & tuum! Quid, bone, IESV, elegisti in hoc mundo, ô æterna Sapientia? an gloriam? nequaquam, sed ignominiam. Samaritanus, dæmonium habens, vorax, & potator vini habitus fuisti: Quis mihi tribuat etiam eligram contumeliam pati & despici pro te, & lavem ita stolam meam in sanguine tuo ut simplicitate mundo quidem despectus sim, sed à te dilectus, & conformis imagini tuæ. Obstupeo, obstupear, ô Redemptor mi, in quo thesauri sapientiæ & scientiæ reconditi erant; tunc files in hac causa coram Rege & aula ejus, & patris stultum te haberi? & homo de scientia infatur? Idcirco ego plorans, & oculus meus deducens aquas. Vide, Domine, & considera, quoniam factus sum vilis, non refrænanans linguam meam, & quærens sæpè gloriam meam. Nonne magna mea gloria sequi te Domine mi, regem meum? Vide, Domine, afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus meus.

Matth. 11.

Apoc. 22.

Rom. 8.

Coloss. 2.

Psal. 1.

Pf. 68.

CHRISTVS. Obmutui, & filii etiam à bonis, quando adstiterunt Reges adversum me, & principes convenerunt in unum: quæsi qui simul contristarentur, & non fuit; conso!antem me quæsi, & non inveni, tunc me, fili mi, solari cupis, & me imitari? *Amoris hic excita & imitationis desiderium. ut sup. Obstupefite, & c.*

De reditu CHRISTI ad Pilatum, & flagellatione & coronatione.

ANIMA. Remissus es, Domine, ab Herode ad Pilatum, & convenerunt rursus omnes inimici tui, Agnitissime, sitientes velut rabidi canes sanguinẽ tuum cheu! quas accusationes, quæ attulerunt impropria de tacente te amore mei, atque ita auctorem vitæ postposuerunt homicidæ, & Barrabbam postularunt, & factus es, ô Deus, ô Rex Angelorum novissimus virorum. Nunc

Nunc scio verè, quia maximi sceleris reus ero, si ubi tu te, Deus, humilias, ego homo & vermis, & vapor me exaltavero, si me umquam contemptum, neglectum, præteritum doluero, de ullo quæstus fuero; éstne enim major servus vilissimus Domino suo?

CHRISTVS Ego pro te factus sum sicut vermis, & *Psal. 12.* non homo, opprobrium hominum, & abjectio plebis, nam neque hîc stetit benignitas & charitas mea; sed mox permittente me nudatum flagellârunt coram integrâ cohorte: & à planta pedis usque ad verticem capitis non fuit in me sanitas, & coronarunt me spineâ *Isaia 1.* coronâ, & purpurâ illuserunt mihi: ac spectaculum factus sum omnibus inimicis meis, & toti curiæ caelesti meæ stupenti, & miranti, quod pro te tam indigna tam dura paterer ex immensa mea charitate.

ANIMA. Tu nudus fuisti propter me, bone IESV, velut alter Noë ebrius amore; tu qui regis omnia, qui vestis fœnum ag i (id est, omnem carnem) quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, qui stola gloriæ induis electos tuos, cujus omnes domestici vestiti sunt duplicibus, & quorum, Domine? nempe ut induar te, Domine, IESV Christe, & tuis vestimentis, loricâ fidei, galeâ salutis, veste nuptiali, id est, charitate tuâ, & non erubescam te, neque legem tuam in omni vitâ meâ.

CHRISTVS. Cùm verò sic rabiem suam in me exeruissent, indutum & illusum purpurâ, ligatum, ac coronatum, sanguine undique coopertum, adductus sum à Pilato foras, qui exclamavit: Ecce homo. illi verò mox ut me aspexerunt, averterunt faciem suam, & crucifixerunt me labiis suis.

ANIMA. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, & plorabo die ac nocte super te, ô Redemptor mi: verè enim populus iste absinthio cibavit te, & potum dedit tibi aquam fellis, & dilataverunt super te os suum. Dixerunt, Euge, euge videntur oculi nostri. *Psal. 34.*

Cant. 3.

Egredimini filiæ Sion, & videte Regem vestrum Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua.

1 Pet. 1.

Aspicite sponsum, sponsum verè sanguinum; aspiciet eum in quem desiderant Angeli prospicere. *Exerce te in compassione & amore.*

Ps. 43.

CHRISTVS. Totâ die verecundia mea contra me est, & confusio faciei meæ cooperuit me, à voce exprobrantis & obloquentis, à facie inimici & persequentis.

Jerem. 1.

Subfannaverunt me subsannatione, & frenduerunt super me dentibus suis. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte si est dolor similis sicut dolor meus.

Jerem. 21.

Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva, dedit contra me vocem, & condemnavit me populus meus; dereliquerunt me fontem aquæ vivæ, me vitam suam, & fecerunt fœdus cum morte, & pepigerunt pactum cum inferno, *Obstipescite, &c.**De bajulatione crucis, & crucifixione.*

ANIMA. O IESV, sicut aqua effusus es, & factum est cor tuum tanquam cera liquefcens, ô fons aquarum viventium. Iam exhaustum te video doloribus, & vulneratum toto corpore propter iniquitates meas, undique undique fluunt rivi sanguinis tui, quomodo poteris, amantissime IESV, portare crucem longâ ac difficili viâ? tam gravem & longam, & iniquitates omnium nostrum? verè enim languores nostros tulisti, & dolores nostros ipse portasti.

Luc. 12.

Ps. 118.

Ps. 119.

Ps. 106.

CHRISTVS. Exulto jam ut gigas ad currendam viam; & baptismo habeo baptizari, & quomodo contor donec perficiatur! paratus sum, & non sum turbatus, paratus ut copiosa tibi sit redemptio.

Hæcine firmâ fide, ut sup. pag. 8.

Isais 53.

ANIMA. Confiteantur tibi, Domine, misericordiarum tuarum, & mirabilia tua filijs hominum. Quid retribuemus tibi pro omnibus quæ retribuisti nobis? sicut ovis ad occisionem ductus es, & quasi agnus coram tondeute

se obmutuisti, & non aperuisti os tuum. *Compassionem exerce, ut sup.*

CHRISTVS. Vide ne aliquando obliuiscaris mei Domini Dei tui, qui sic dilexit te, & lavi in sanguine meo.

ANIMA. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si *Psal. 136.* non meminero tui, ô IESV Redemptor mi, si introiero in tabernaculum domus meæ, si dederò somnum oculis meis donec inueniam te, Domine Deus, donec *Psal. 137.* inueniam locum tibi, & tabernaculum in medio cordis mei.

CHRISTVS. Quære me dum inueniri possum, inuoca me dum propè sum: abnega temetipsum, & tolle crucem tuam, & sequere me: qui enim non bajulat *Luca 14.* crucem suam post me, non potest meus esse discipulus. *Hæcine vera, ut sup. p. 7.* Considera me hîc rursus nudatum in monte Calvariæ, prostratum, crucifixum; vide ut foderunt manus meas, & pedes meos, & dinumerauerunt ossa mea: ipsi verò considerauerunt & inspexerunt me, & deriserunt. Adspice in me, quanta ex *Psal. 68.* charitate offeram me in sacrificium pro te, tu qui scis improperium meum, & confusionem meam, & reuerentiam meam.

ANIMA. Heu, Domine IESV, quis dabit capiti meo *Ierem. 7.* aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? Quæ sunt *Zachar. 13.* plagæ istæ in medio manuum tuarum?

CHRISTVS. His plagatus sum in domo eorum, qui *Isaia 53.* diligebant me, & in anima tua: & cum sceleratis reputatus sum.

ANIMA. O quàm indebita miseratio! quàm gratuita dilectio! quàm inopinata dignatio! quàm stupenda dulcedo! quàm invicta mansuetudo! Regem gloriæ pro despiciatissimo vermiculo crucifigi! Quis audivit *S. Bernard. serm. de qua druplici debito.* unquam tale? aut quis vidit huic simile? Vix enim pro justo quis moritur: tu pro inimicis, & iniustis mortuus es, eligens exulare à cælis, ut nos reportares ad cælos. Proinde memor ero, quamdiu fuero, laborum & do-

lorum quos pertulisti in prædicando; fatigationum, in discurrendo; tentationum, in jejunando; vigiliarum, in orando; lacrymarum, in compatiendo. Recordabor dolorum tuorum, convitiolorum, sputorum, colaphorum, flagrorum, subsannationum, exprobrationum, clavorum, horumque similium, quæ per te, & super te abundantius transierunt. Hæc meditari dixi sapientiam, in his iustitiæ mihi perfectionem constitui, plenitudinem scientiæ divitiis salutis, & copiam meritorum. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, & inter læta tristiaque vitæ hujus præsentis viâ regiâ incedenti, tutum præbent utrobique ducatum; propterea hæc mihi in ore frequenter, in corde semper. Hæc mea sublimior Philosophia, scire IESVM, & hunc crucifixum. Vulnerasti cor meum, Redemptor mi, vulnerasti cor meum, utinam amore tui mori possim, & vivere tibi. Reliquum enim est, ut qui vivunt, non sibi jam vivant, sed tibi, qui pro nobis mortuus es.

*Bern. ser. 43
super Cant.*

O pedes speciosi euangelizantis pacem! decurritis stadium, & hoc tibi bravium rerulerunt peccata mea, Domine Deus meus.

O manus beatissimæ, quas aperuisti semper, bone IESV, ut impleres me & omne animal benedictione! hæcne retribuimus tibi?

O latus preciosum, asylum peccatorum, perfugium afflictorum, delictum Sanctorum! apertum es, ut celum mihi exuli pateret, apertum es ut columba, quæ non invenit ibi requiescat pes ejus, revertatur per te in arcam salutis. & suavissimam quietem. Nam revera ubi tuta firmaque mihi & omnibus infirmis requies, nisi in vulneribus Salvatoris? Tanto illic securior habito, quanto ille potentior est ad salvandum; fremit mundus, tremit corpus, diabolus insidiatur; non cado, fundatus supra firmam petram. Peccavi peccatum grande, turbabitur conscientia, sed non perturbabitur; quoniam vulnerum Domini recordabor. Quid enim tam

effie

efficax ad curanda conscientiaē vulnera, nec non ad *Bern. in*
 purgandam mentis aciem, quā Christi vulnerum se- *Cāt. ser. 62.*
 dul'a meditatio? quid tam ad mortem, quod non Chri-
 sti morte solvatur? Si ergo in mentem venerit tam po-
 tens, tam que efficax medicamentum, nulla jam pos-
 sum morbi malignitate terri. Fidenter quod ex me
 mihi deest, usurpo mihi ex visceribus Domini, quo-
 niam misericordiaē affluunt, nec desunt foramina, per
 quæ effluant. patet arcanum cordis per foramina cor-
 poris: patet illud magnum pietatis sacramētum; patent *Bern.*
 viscera misericordiaē Dei nostri, in quibus visitavit nos *serm. 61.*
 oriens ex alto.

Ecce os beatissimum, quod positum erat tamquam
 gladius acutus, jam mihi præbet osculum pacis, & ad-
 huc peccata mea dividunt inter te & me, & recu-
 sabo vivere posthac tibi?

O oculi multò plus lucidiores super solem, circum- *Eccli. 23.*
 spicientes omnes vias hominum! quis vos obtenebra-
 vit? respicite me, quæso, quia facti & fracti estis propter
 me; semel aspiciate, & salvus ero. Oculi verè sicut co-
 lumbæ, quæ lacte sunt lotæ, & resident juxta fluentia
 plenissima. O mundi oculi, qui respicere ad iniquita- *Ibid.*
 tem non potestis. Oculi sicut piscinæ in Hesebon, in
 quorum lacrymis lavantur crimina, quorum benigni-
 tate sanatur anima, quorum suavitate omnis aboletur
 tristitia.

O lingua IESV mei, lignum vitæ, quæ nobis pecca-
 toribus vitam reddidit, & Patrem placavit, dicens: Pa-
 ter ignosce illis, & latroni paradysum promisit. O ver-
 bum dulce, spes desolatæ animæ! ô verbum quod mi-
 tigavit inimicos tuos, multiplicavit amicos tuos. Sitis *Eccli. 8.*
 salutem meam, & ego non sitiam amorem tuum, non
 sitiam ad Deum fontem vivum? Commendasti me &
 dedisti matri Domini mei, & ego ullam aliam agnos-
 cā? Consummata omnia dixisti, felle & aceto potatus
 fuisti, ô IESV vita mea, salus mea; mortuus es propter
 pec-

peccata mea, ut vivam tibi, & moriar tibi, & cui vivam? Mortuus es, & tenebræ factæ sunt super universam terram, occidit sol in meridie, & planxerunt universæ creaturæ, & petræ scissæ, & monumenta aperta, velum templi divisum: & de petrâ cordis tanto percussa charitatis telo, non fluent aquæ largissimæ? Ecce mare gratiarum etiam conversum est in mare lacrymarum; & ego potero siccis oculis hæc intueri? Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, Domina mea, cui ex æquo te magna enim velut mare contitio tua.

Ihren. 2.

Bernard,

CHRISTVS. O homo, vide quæ pro te patior; non est dolor sicut quæ crucior: vide pœnas quibus afficio, vide clavos quibus confodior: cùm sit dolor tantus exterior; interior est planctus gravior, cùm te tam integratum experior. *Obstupescite, ut sup.*

Praxis in passione Dominica sese exercendi.

MEMORIA Passionis Domini quàm sit salutaris, passim omnes sancti Patres declarant. D. Augustin. ait: Fratres, ut à peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur: quomodo qui intuebantur serpentem æneum in deserto non peribant moribus serpentum: sic qui intuentur fide Christi mortem, sanantur à moribus peccatorum: Gregorius autem: Nihil, inquit, adeò grave, quod non æquanimitèr toleretur, si Christi Passio ad memoriam reducat. D. Bonavent. Hujus, ait, Passio Christi meditatio continua mentem elevabit, quid agendum, quid meditandum, quidve sciendum & sentiendum sit, indicabit: te demum ad ardua inflammabit; te vilificari, contemni & affligi faciet: affectus tuos tam in cogitatione, quàm in locutione ac etiam operatione regulabit. Propterea Sancti mirifice in hac meditatione se exercuerunt, adeò ut, quoad fieri poterat, conformari Christo crucifixo etiam corporaliter optarent. Hinc Seraphico Francisco, & S. Catharinæ Senensi singulari privilegio vulnera Christi Domini communicata sunt; ut ostenderet sibi gratissimas illas animas, quæ in Passione suâ, & vulneribus habitarent.

*Aug. super
Ioan.*

*Stimulus di-
vini amoris.
cap 1.*

*Modus me-
ditandi de
Passione.*

Modus meditandi Passionem jam supra explicatus est: oblectiva tamen, hîc singulariter juvare loci compositionem; Secundo, intueri vultum dulcissimi Iesv respicientis nos, & sensum facere applicationem, id est fingere se audire, videre omnia: Pri-

mo,

mò, Christum, & cor ejus afflictum; Secundò, homines, Tertiò, spiritus malos & bonos. Angeli enim pacis amarè flebant, dæmones exultabant. Et singulis Primò, confusionem tui; Secundò, spem, Tertiò, charitatem; Quartò, imitationis Christi desiderium excita. In colloquio gratias age, pete & obsecra, & postremò te totū Deo offer. Albertus Magnus memoriā Christi passii plus prodesse, ait etiam simplicem, sed devotam, Deoq; gratiorem quàm disciplinare se quotidie usque ad sanguinem, quàm jejunare anno integro in pane & aquā; quàm quotidie recitare integrum Psalterium. Hujus argumentum manifestissimum, quod sacrificium augustissimum Missæ in Passionis memoriā instituisse se Dominus profiteatur, ideoque id fieri mandat. Immò passim Spiritus sancti instinctu in templis, in turribus, in pontibus, in compitis cruces visuntur, velut trophæum Salvatoris, memoriale Passionis, & perfugium omnium miserorum. Hæ igitur te admoneant tanti beneficij; admoneat etiam horæ pulsus, piamque illam consuetudinem imitare, quā ad horas singulas singula Passionis capita quidam piè solent commemorare. verbi causā, cogita horā sextā vespertinā pedum lotionem; septimā, institutionem Ven. Sacramenti; octavā, sermonem post cœnam, nonā, Christum euntem ad hortum; decimā, orantem in horto; undecimā, comprehensionem ejus; duodecimā, deductionem ad Annam, &c.

*Quanta sit
utilitas de
eā meditari.*

*Qua sint
passionis
memorialia.*

*Passionis
Domini per
horas me-
moria.*

*Vnio suarū
afflictionum
cum Christi
doloribus.*

*Stationes de
passione,
decla-*

Alia praxis est unire omnes corporis afflictiones atque animi cum Christi passionibus & doloribus, eosque in se aliquo modo exprimere, aut orando extensis in modum crucis brachiis, aut funiculis corpus stringendo ad memoriā vinculo- rum Christi, aut aliā ratione, sicut unctio & exempla Sancto- rum te docere poterunt. Quam fuerit gratum Christo Domi- no certa loca ac templa diversis mysterijs commemorandis destinata obire ac visitare, non unum est exemplum quo id

decla-

*Stationes de
Passione.
In passione
quid medi-
tandum.*

*Missa audi-
tio quàm
utilis.*

*Indevotio in
Sacro Deo
ingrata.*

declaravit, recentius illud, quod de beato illo viro Simone Valentino refertur, cui etiam Dominus sese in ejusmodi pietatis exercitio videndum objecit.

Tertiò, observa autem in omni meditatione Passionis, quis, qualis, & quantus sit qui patitur, quâ formâ, quantâ, quis ex ijs fructus, ut latius profequitur Divus Bonaventura in incendio amoris.

Quartò, quotidie Sacrum Dominicæ Passionis memoriale reverenter audire, in primis Domino gratum est, atque homini utilissimum, tum adversus tentationes remedium, contra omnia adversa præsidium, optimaque gratitudinis pro redemptio- nis beneficio significatio. O quàm indigna res, si hoc aut ne- gligatur, aut, quòd longè deterius est, negligentius peragatur. Quid turpius, quàm dolorum Christi, & acerbissima Passionis renovari memoriam, Augusto sacrificio, & Angelis tremendo, & hominem fabulis & risu nonnumquam illud dehonestet lacrymarum fieri memoriam, & effusionis sanguinis Agni im- maculati, hominem verò ne de peccatis quidem, aut vix inge- miscere, & in vanitatem verbis, oculorumque cõjectu effundat omnia in sacrificio representari tormenta & afflictiones Do- mini nostri, & servos ejus vix Passionis illius recordari? he- miliationis Regis regum proponi exemplum; & pigere homi- nem flectere genua coram illo, coram quo tremunt universæ potestates, & in cujus nomine flectitur omne genu, caelestium, terrestrium & infernorum?

Dignatus es, ut sup. p. 10.

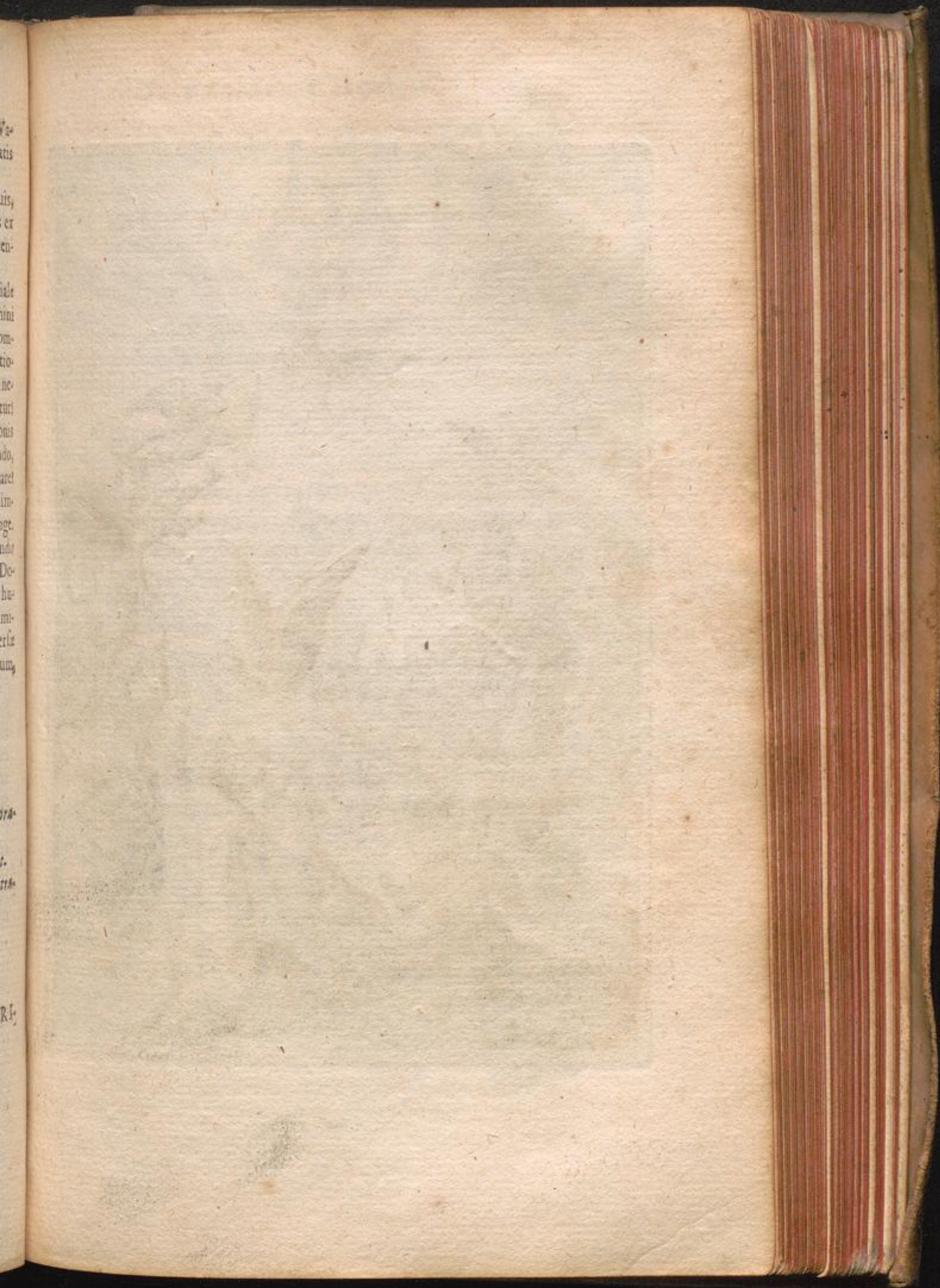
IACVLATORIÆ,

Cant. 1.

*Isaia 53.
Rom. 8,*

Fasciculus myrrha dilectus meus mihi, inter ubera mea commora- bitur.

Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Qui etiam proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tra- didit illum, quomodo non etiam cum illo omnia nobis donavit?

rtis
is,
er
en-
ale
ini
om-
tio-
ne-
turi
ons
do,
are?
im-
egt.
nd?
De-
ha-
mi-
erfe
um,
ra-
.
rra-
R:

XXX

30

TRIGESIMÆ IMAGINIS
ANNOTATIO.

Attende in omni cogitatione, verbo & opere, cujus gratiã opereris: Dei Opt. Max. an hostium tuorum.

Considera inter Deum & diabolum, hostesq; tuos consistere, & diligenter adverte, quisquis es, cui in omni cogitatione, verbo ac opere servias, ac placere desideres: nõne Deo? ejusq; implere exoptas sanctam, beneplacentem ac perfectam voluntatem? Igitur offer ei **A** cor, atque opera omnia tua, offeretq; ea **B** Angelus in conspectu Domini, & coram **C** throno divina Majestatis, qui singula in misericordiã coronabit. Quod si ex tuã, non Dei voluntate, eiq; placendi desiderio opereris, aut impulsus **D** avaritiã, aut **E** concupiscentiã carnis, aut **F** superbiã vitæ, seu **G** gloria ac famæ cupiditate; te ipsum vehementer fallis: nihil enim mercedis præter pugillum fumi recipies; & quasi **H** diabolo tua offeres atque dicabis opera, quibus ut **I** sarmentis (si percas) aternũ uraris atque crucieris.

¶ APVT